

РЕШЕНИЕ

№ 11800

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Христина Христова, като разглежда дело номер **218** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. И. Д. , ЕГН [ЕГН] ,с постоянен адрес [населено място] [улица] ет.1 ап.1 чрез адв.Н. А. от АК М. срещу Решение № 5134 от 24.11.2024г., постановено по НАХД № 12186/2024г. от Софийския районен съд, 9-ти състав,с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/№ К.-НП-251 от 08.08.2024г. на председателя на Комисия за противодействие на корупцията /К./, с което на касатора , на основание чл.115,ал.1 от З. е наложено административно наказание “глоба“, в размер на 1000 лева за извършено нарушение по чл.52,ал.1,т.3 във вр. чл.49,ал.1,т.2 от З..

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно като, постановено в противоречие с материалния закон. Анализират се законодателните промени свързани с приложението на чл.38 ал.1 т.3 от ЗПКОНПИ и новия З. и прави извод за приложение на чл.3 ал.2 от З..Счита ,че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения ,а именно на чл.42 и чл.57 ал.1 т.6 от ЗАНН,с което било нарушено правото на защита на касатора в настоящия процес. В АУАН длъжността ,която е заемал Д. била посочена като директор-упълномощено лице по ЗОП Месторабота – дирекция „Социално подпомагане“ –М. , а в НП като

директор-упълномощено лице по ЗОП , месторабота – Регионална дирекция „Социално подпомагане“ – М. и счита ,че се касае за две отделни длъжности съгласно класификатора на длъжностите. Иска се от съда да отменени решението на СРС и спорът да бъде решен по същество, като се отмени изцяло НП.

В съдебно заседание касатора не се явява и не се представлява . С молба по хода на делото от 04.02.2025г е изразено становище по същество на спора , с искане да се уважи касац.жалба и се отмени обжалваното решение респ. НП/№ К.-НП-251 от 08.08.2024г. на председателя на Комисия за противодействие на корупцията .

Ответникът, чрез процесуален представител юрк.А. оспорва жалбата като неоснователна и моли да се остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира юриск. възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, VI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитания актосъставител В. Б. .

Установено е, че на 16.04.2024г., при извършена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по Закона за противодействие на корупцията /З./ да подават декларации за имущество и интереси по чл.51,ал.1,т.1-7,т.10 във вр.чл.52,ал.1,т.3 от З., свидетелят св. В. Б. – „главен инспектор“ в дирекция „Публичен регистър“ К., е установила, че В. И. Д. , не е подал финална декларация по образец на основание чл.52,ал.1,т.3 във вр. чл.49,ал.1,т.2 от З., в срока 22.12.2023г.-22.01.2024г ,въпреки че за него е възникнало такова задължение, съгласно Методическо указание на Агенция по обществените поръчки, с изх. № МУ-2/29.12.2023г. ,тъй като същата не е лице, упълномощено по реда на ЗОП ,няма делегирани права да организира и да провежда процедури за възлагане на обществени поръчки след законодателните промени на ЗОП обн. ДВ.бр.88/2023г., в сила от 22.12.2023г.

Такава декларация е била подадена от касатора чрез лицензиран пощенски оператор на 24.06.2024г. / пет месеца и два дни закъснение/

На 22.04.2024г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № К.-АУАН-ПР-1330, връчен на касатора срещу подпис на 20.05.2024г.,в който акт са отразени възраженията на нарушителя.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП /№ К.-НП-251 от 08.08.2024г. на председателя на К., с

което на касатора на основание чл. 115 от З. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и АУАН е съставен, а НП е издадено при правилно приложение на относимите към извършеното материалноправни норми. Съдът е приел, че безспорно е доказано извършеното нарушение вменено на касатора, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на В. Д. .

Този извод е правилен и решението на въззивната инстанция не страда от релевираните с касационната жалба пороци. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства.

Правилно въззивния съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърдяното в касационната жалба нарушаване на чл.42 и чл.57 ал.1 т.6 от ЗАНН не беше установено от настоящата инстанция. Не е налице противоречие между установяванията в АУАН и НП досежно посочването на различни длъжности на касатора. Посочването на санкционната норма на чл.115 от З. само в НП е правилно и законосъобразно , доколкото с АУАН се установява само нарушението , а с НП се налага и предвидената за това нарушение санкция.

Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентните административни органи, при изяснена фактическа обстановка, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, като и двата акта съдържат изискуемите съобразно разпоредбите на чл. 42, ал. 1 ЗАНН и чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, посочване на времето и мястото на извършването му, нарушените законови разпоредби и доказателствата, които го подкрепят.

Касационната инстанция споделя и изводите на проверявания съд за приложимия материален закон. Правната квалификация на нарушението е определена правилно от административнонаказващия орган. От 22.12.2023г., е влязла в сила приложимата към спора редакция на чл.7, ал.1 от ЗП по силата на която, касатора вече не е отговарял на изискванията на законовата норма, определяща го като лице, на което възложителя /Изпълнителния директор на Агенцията за „Социално подпомагане“/АСП/ е могъл да възлага /делегира /правомощията си за извършване и администриране на обществени поръчки по ЗОП. Делегираните правомощия по ЗОП на Д. ,поради което е следвало да подаде дължимата финална декларация по чл. 52, ал.1, т. 3 във вр. чл.49, ал.1, т.2 от З. в едномесечен срок, считано от тази дата. Като е сторил това със закъснение от пет месеца и два дни е допуснато вмененото му нарушение с обжалваното пред СРС наказателно постановление.

Няма основание за прилагане на по-благоприятен закон , тъй като съгласно чл.3 ал.1 от ЗАНН „За всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му“ , както е процедирано в случая.

Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Тъй като касационната инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и въз основа на направеното искане, на основание чл.63д, ал.3 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция - юрисконсултско възнаграждение. Съобразно изискванията на чл.63д, ал.5 от ЗАНН същото следва да се определи по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63, ал.1 ЗАНН Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5134 от 24.11.2024г., постановено по НАХД № 12186/2024г. от Софийския районен съд, 9-ти състав,с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/№ К.-НП-251 от 08.08.2024г. на председателя на Комисия за противодействие на корупцията /К./

ОСЪЖДА В. И. Д. , ЕГН [ЕГН] ,с постоянен адрес [населено място] [улица] ет.1 ап.1 , да заплати на Комисията за противодействие на корупцията разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.